

De wortels van onze gemeenten liggen in Israël!

door Jan Barendse Sr.

Ik kom uit een groot katholiek gezin met Joodse roots. Over de oorlog werd zelden gesproken, alleen in vage toespelingen. Als kind was ik al gefascineerd door de jonge staat Israël, die in 1948, mijn geboortjaar, werd opgericht. De hereniging van Jeruzalem na de Zesdaagse Oorlog zag ik met grote bewondering op de zwart-wit tv in onze woonkamer. Moshe Dayan, de beroemde Israëlische generaal was een van mijn grote jeugdhelden. Vader bezwoer ons enkele jaren voor zijn dood om niet de wroeten in onze familiegeschiedenis. In de zomer van 1970 werd mijn leven totaal vernieuwd toen ik mij overgaf aan de Heer Jezus. Van een rebel werd ik een leerling en liet ik mij al spoedig opleiden aan de toenmalige Centrale Pinkster Bijbelschool. Na mijn opleiding trouwde ik met Mies en begonnen wij een rehabilitatiecentrum van Teen Challenge in Haarlem. Pas veel later, toen ik in de 80'er jaren het voormalige concentratiekamp Mauthausen in Oostenrijk bezocht, ontdekte ik daar op het Nederlandse monument 8 vermeldingen met de naam Barendse. Na onderzoek kwamen wij er achter dat in totaal meer dan 80 neven en nichten van vader waren vermoord tijdens de verschrikkingen van de Shoah, de meesten in Auschwitz-Birkenau .

Toen mijn gezin in 1992 na 14 jaar gemeenteopbouwwerk in Duitsland naar Amsterdam vertrok, werd ik voorganger van de oudste Pinkstergemeente van ons land. Een oudere meneer sprak mij kort na mijn aantreden aan en vond het nodig dat mijn vrouw Mies en ik een reis naar Israël moesten maken. 'Iedere voorganger moet Israël hebben bezocht om een beter begrip van de Bijbel te hebben', zei hij. Deze bevlogen broeder liet het niet bij een aanbeveling: Mies en ik kregen een drieweekse reis helemaal betaald. Zoals velen dat beleven als zij Israël voor de eerste keer bezoeken, was het als een thuiskomen. Bekende en minder bekende Bijbelse verhalen gingen wij zien in de context van de geografie en de archeologische vindplaatsen. Maar Israël bood ons méér dan schitterende landschappen en heel interessante, maar dode stenen. Voor de eerste keer van ons leven bezochten en ontmoetten wij Joodse gelovigen in Jezus in de Messiaanse gemeente van Tiberias. Lévende stenen dus! Wij hadden onverwachts 's-avonds een ontmoeting met een van de pioniers van de naoorlogse Messiaanse Beweging in Israël, Shaul Zuela en zijn vrouw Zahava. Ademloos luisterden wij naar zijn verhaal hoe hij als paratroeper Jeshoea in drie dromen als Hogepriester zag en een stem hoorde: 'Dit is jouw Heer en Messias'. Shaul predikte in de negentiger jaren in Noord-Galilea waar overal kleine gemeenten van Messiaanse gelovigen ontstonden. Het werd voor ons de eerste reis in een lange reeks.

Dramatische groei van het aantal Messiaanse gelovigen

In Israël was het gevolg van de secularisatie dat de overgrote meerderheid van de Joden niet religieus is, maar toch zeer verworteld met hun land. Jonge mannen en vrouwen dienen in het Israëlische leger en zijn bereid hun leven in te zetten voor de veiligheid van alle Joodse- maar ook Arabische burgers. Al is men niet aangesloten bij de synagoge, de familiemaaltijd aan het begin van de sjabbat en een paar andere gebruiken worden niet graag overgeslagen.

Dat de synagoge aan betekenis verloor en omdat Israëlische jongvolwassenen vanaf de zestiger jaren begonnen te reizen, betekende dat zij ook in aanraking kwamen met de niet-Joodse wereld. Na hun militaire dienst reisden velen naar India en Nepal en gingen in de leer bij de goeroes. Maar op hun 'low- budget' reizen hoorden ook veel geestelijk-hongerige jongeren het goede nieuws over Jezus, hun eigen Messias. Deze jonge mensen hadden jarenlang het idee dat Jezus de God was van de gojiem, de niet-joden. Nu hoorden zij dat Hij één van hen was! Toen ik in de negentiger jaren in Israël voor de eerste keer voorgangers uit Tel Aviv, Kfar-Saba, Eilat en Jeruzalem ontmoette, begonnen zij

breed te glimlachen toen ik hen vertelde dat ik uit Amsterdam kwam. In de tachtiger jaren hadden zij in jeugdhoezel The Shelter in de Amsterdamse Jordaan hun Messias Jeshoea (Jezus) gevonden.

Russische en Oekraïense Joden: de tweede golf

Sinds de tweede helft van de negentiger jaren emigreerden meer dan anderhalf miljoen Joden uit de voormalige Sovjet Unie naar Israël. Voor velen van hen waren het gebrek aan toekomstperspectief en het toenemende antisemitisme de hoofdredenen om de grote stap te wagen. Onder hen bevonden zich ook een aantal gelovigen die al aangesloten waren bij een Messiaanse gemeente in één van de voormalige Sovjetlanden. In Israël aangekomen en nauwelijks geïntegreerd, vormden ze al spoedig hun eigen Russisch sprekende Messiaanse gemeenschappen. Anderen kozen ervoor zich direct aan te sluiten bij een bestaande Messiaanse gemeente, hetgeen meteen een sterke groei veroorzaakte, maar ook voor enige aanpassingsproblemen zorgde. Op dit moment zien we dat vooral de tweede generatie zich toelegt om volledig Israëliisch te zijn. Thuis wordt nog Russisch gesproken, maar op straat, in de scholen en op de Universiteit alleen Ivriet, het moderne Hebreeuws. Ook in de Messiaanse gemeenten met veel Russisch sprekenden, wordt het moderne Hebreeuws meer en meer de voertaal. Vertaling per koptelefoon is dan beschikbaar voor de oudere generatie.

De Messiaanse Beweging als kans voor verzoening tussen Jood en Arabier

Meer en meer Arabische Gemeenten, vooral van een evangelische signatuur, kiezen ervoor samen met hun Joods-Messiaanse broeders en zusters te bidden en activiteiten te ontwikkelen. De Gemeente 'Huis van Jezus de Koning' in Nazareth is hiervan een voorbeeld. Pastor Salim Shallash gaat regelmatig naar huizen van oudere Joodse Israëli's en geeft hen pakketten met voedsel rond de grote feestdagen. Niet om hen te bekeren maar om liefde te tonen. Messiaanse en Arabische voorgangers met hun echtgenoten komen regelmatig samen voor dagen van vasten en gebed. De theologische opleiding in Netanya, 'Israel College of the Bible' heeft sterk bijgedragen tot de eenheid onder de Joodse en Arabische leiders in Israël. Men weet dat het een lange weg is - er zijn allerlei culturele en geschiedkundige gevoeligheden - maar men beseft dat verzoening door de Messias die met Zijn bloed verzoening bracht, de enige weg is voor het herstel van Israël.

Een einde maken aan de verwarring over onze relatie met Israël en het Joodse volk

Er is in ons land de grote behoefte aan een gebalanceerde Israël-visie onder evangelische christenen. Als wij geloven dat de Gemeente van Jezus Christus haar wortels heeft in het Bijbelse Joodse volk en dat er zegen rust in het liefhebben en zegenen van het Joodse volk en aan het toebidden van de vrede aan Jeruzalem, ⁽¹⁾ hoe kunnen we dat concreet maken? Wij geloven dat God Israël niet heeft verstoten, noch dat de gemeente Israël heeft vervangen, maar dat de gelovigen uit de volken door Jezus Christus mede-erfgenamen zijn geworden van Gods beloften. ⁽²⁾

Er is onder christenen soms verwarring over de rol van Israël in Gods heilsplan dat door Jezus Christus tot ons kwam. ⁽³⁾ Het Nieuwe Testament maakt een helder onderscheid tussen Joodse gelovigen in Jezus en gelovigen uit de heidenen. Hoewel de twee één werden door Jezus de Messias, mogen beiden hun identiteit behouden. Een niet-Jood wordt door de Messias wel mede-erfgenaam van beloften die aan Israël zijn gegeven, maar wordt daardoor niet verplicht tot het houden van alle geboden voor de Joden. De Bijbel roept ieder op om te blijven zoals hij was toen hij geroepen werd. ⁽³⁾ . Het onderhouden van de Bijbelse feesten, tijden en wetten die aan Israël zijn gegeven, zijn niet van belang voor onze redding en heil. Wel zijn de Bijbelse feesten en tijden leerzaam en waardevol voor alle gelovigen omdat ze ons dicht bij de Joodse wortels van ons geloof brengen. Tegelijkertijd worden wij opgedragen dat wij vanuit liefde in ons gedrag rekening houden met de gevoeligheden van de ander. ⁽⁴⁾

In Nederland is er onder de christenen veelal grote sympathie en liefde voor het land Israël. Dat komt omdat God aan de aartsvaders verbondsbeloften heeft gegeven ten aanzien van het Land Israël, beloften die Hij nooit heeft geannuleerd. (5). Toch hebben slechts weinigen ooit hun Israëlische broeders en zusters ontmoet in een van de Messiaanse gemeenten in Israël. Zou het geen mooi idee zijn om met je gemeente een reis te organiseren naar Israël en dan niet alleen de heilige plaatsen te zien, maar ook je broeders en zusters in Jezus de Messias te ontmoeten?

De Joodse (!) apostel Paulus roept ons op om goed te doen voor iedereen, maar vooral aan onze geloofsgenoten (). De gelovigen in Jezus in Israël, zowel Joden als Arabieren, zijn onze geloofsgenoten. Laten we goed doen aan hen! Terwijl het vaccinatiebeleid met voortvarendheid is aangepakt, en het land weer is teruggekeerd naar de normaliteit, zijn de gevolgen van de pandemie heel voelbaar. Veel Israëliërs zijn zonder werk en de toeristenindustrie - de kurk waar de Israëlische economie op drijft - moet nog helemaal op gang komen. Ook onze Messiaanse broeders en zusters hebben hier onder te lijden. Als u volgende keer bidt voor Israël, vergeet u dan niet uw Messiaanse en Arabische broeders en zusters?

*Jan Barendse Sr. is ambassadeur van het Comité
Gemeentehulp Israël en bezoekt in deze hoedanigheid samen
met zijn vrouw Mies geregeld het Heilige Land*

(1) Jes. 11:1; Rom. 11:17-19; Gen 12:3; Deut. 32:10-12; Gal. 3:8; Rom. 11:1; Ps. 122

(2) Rom. 11:1, 28; Rom. 11:15-17, 25; Jer. 31:3; Gal. 3:29; Ef. 3:6

(3) Ps. 67; Jer. 32:40; 2Cor. 1:20; Rom. 11:12, 15:8; Ef. 3:10-11; Op. 7:4-12

(4) Col. 2:16-17; Gal. 5:6; Hand 15:19-21, 28, 29; 1Cor 8 en 10:23-33

(5) Gen. 15:7, 18; Deut. 32:8-9; Jer. 32:41; Rom. 15:8-9; Gal. 3:17-18; 2Tim. 3:15

(6) Galaten 6:10